

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

28 grudnia

№ 135.

Rok 1923.

Treść: 1119. Ustawa z dnia 4 grudnia 1923 r. w przedmiocie częściowej zmiany ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach	1596
1120. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1923 r. w sprawie udzielenia koncesji na budowę i eksploatację wąskotorowej kolei żelaznej prywatnej użytku publicznego ze Starachowic do Solca nad Wisłą	1597
1121. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych, określonych w przepisach karnych, karno-administracyjnych i niektórych skarbowych, oraz w przepisach porządkowych i dyscyplinarnych	1597
1122. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1923 r. zmieniające kwoty pieniężne w niektórych postanowieniach, obowiązujących w b. dzielnicy austriackiej ustaw o postępowaniu sądownym w sprawach cywilnych	1598
1123. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 13 grudnia 1923 r. w przedmiocie przerachowania stawek celnych na franki złote	1599
1124. Rozporządzenie Ministra Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 13 grudnia 1923 r. w przedmiocie uiszczania należności celnych, wymierzonych w złotych frankach	1604
1125. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 21 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmiany §§ 2, 3 rozporządzenia z dnia 16 listopada 1923 r. w sprawie wykazu towarów, opłacających cło w monecie złotej	1605
1126. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 13 grudnia 1923 r. o ulgach celnych	1605
1127. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 13 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmiany brzmienia artykułu 15 rozporządzenia o taryfie celnej z dn. 11 czerwca 1920 r.	1609
1128. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 24 grudnia 1923 r. w sprawie uregulowania podatku od węgla na obszarze Rzeczypospolitej.	1611
1129. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 17 grudnia 1923 r. o zniesieniu generalnej dyrekcji regulacji rzek żeglownych, dyrekcji okręgów regulacji rzek żeglownych w Krakowie i Toruniu, biura projektów kanałów żeglugi w Krakowie oraz państwowych zarządów rzek w Szczucinie, Jarosławiu i Włocławku	1611
1130. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 18 grudnia 1923 r. o zmianie taryfy osobowej i bagażowej na liniach Towarzystwa Akcyjnego budowy i eksploatacji dróg żelaznych w Królestwie Polskiem.	1614
1131. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 18 grudnia 1923 r. o zmianie taryfy osobowej i bagażowej na liniach Towarzystwa Akcyjnego Warszawskich dróg żelaznych dojazdowych	1614

1119.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 4 grudnia 1923 r.

w przedmiocie częściowej zmiany ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. № 111 poz. 733).

Art. 1. Do ustawy z dn. 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. № 111 poz. 733) wprowadza się następujące zmiany:

1) Art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Statut nie może zawierać postanowień sprzecznych z niniejszą ustawą.

Postanowienia takie nie mają skutku prawnego”.

2) W art. 5 ust. 2 skreśla się ostatnie wyrazy: „w formie wierzytelnej”, natomiast dodaje się zdanie następujące: „podpisy ich winny być uwierzytelnione bądź przez sąd, bądź przez notariusza, bądź przez urząd gminny”.

3) Art. 6 punkt 6 otrzymuje brzmienie następujące: „sposób powoływania zarządu i rady nadzorczej (art. 33 i 40).

4) W art. 7 ust. 3 skreśla się końcowe wyrazy: „oraz w piśmie, wyznaczonem do tego przez Radę Spółdzielczą”.

5) W art. 11 ust. 1 skreśla się wyrazy: „twoży się od przedmiotu przedsiębiorstwa i”.

6) W art. 16 ust. 3 skreśla się zdanie końcowe, rozpoczynające się od słów: „Nie wolno jednak przyjmować i t. d.”.

7) W art. 17 ust. 1 skreśla się wyrazy: „datę urodzenia”.

8) W art. 18 ust. 2 przed słowami końcowymi: „lub naczelnik gminy” wstawić: „urząd policyjny, sołtys”.

9) W art. 23 ust. 1 skreśla się końcowe słowa drugiego zdania: „nie może on być dłuższy, niż dwa lata”.

10) W art. 24 zamienia się ostatnie słowa: „pięćset marek polskich” na: „pięćdziesiąt złotych polskich”.

11) Art. 33 ust. 3 otrzymuje brzmienie następujące: „Statut określi sposób powoływania członków zarządu oraz wyznaczy uprawniony do tego powoływania organ”.

12) W art. 35 ust. 2 końcowe wyrazy pierwszego zdania: „wymaga spółdziałania większej liczby” zastępuje się wyrazami: „stanowi inaczej”.

13) W art. 45 ust. 3 dodaje się zdanie: „Ograniczenie to nie dotyczy spółdzielni, o których mowa w art. 70 niniejszej ustawy”.

14) W art. 49 ostatnie zdanie 4 ustępu otrzymuje brzmienie następujące:

„Odpis protokołu zarząd spółdzielni przesyła związkowi rewizyjnemu (art. 66 ust. 1), do którego spółdzielnia należy, zarząd zaś spółdzielni niezwiązanej przesyła Radzie Spółdzielczej”.

15) Art. 51 ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące: „W statucie spółdzielni można umieścić przepis, że o ile liczba członków przekroczy 500, walne zgromadzenie na mocy powziętej w tym celu uchwały będzie zastąpione przez zebranie przedstawicieli, wybieranych przez członków z pośród siebie. Taki przepis statutu winien określić liczbą, lub stosunkową ilość przedstawicieli, których nie może być mniej niż 30, czas trwania ich pełnomocnictw, który nie może być dłuższy niż trzy lata, oraz warunki biernego prawa wyboru”.

16) W art. 57 ust. 2 ostatnie słowa: „Banku Polskiego” zamienia się wyrazami: „Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej”.

17) W art. 71 jako 4 ustęp dodaje się następujące zdanie:

„W spółdzielniach, mających na celu dostarczenie członkom mieszkań, przepisy statutu, dotyczące praw członka do mieszkania, nie mogą ulegać zmianie”.

18) W art. 75 punkt 3 końcowe zdanie, zaczynające się od słów: „wytoczonej przez organy. . . .” zastępuje się zdaniem: „z mocy uchwały sądu rejestrowego, zapadłej po przeprowadzeniu dochodzenia, na wniosek organów, wymienionych w art. 65, z powodu całkowitego zaprzestania gospodarczej działalności spółdzielni (art. 1 ust. 1)”.

19) W art. 107 dodaje się w ustępie 2 po słowach: „tudzież Robót Publicznych” słowa: „i Spraw Wojskowych”.

20) W art. 110 ostatnie słowa: „dwadzieścia do tysiąca marek polskich” zamienia się przez: „jeden do pięćdziesięciu złotych polskich”.

21) W art. 112 słowa: „dwa tysiące mk. pol.” zamienia się na: „100 złotych polskich”.

22) W art. 113 ust. 1: „trzy tysiące mk. pol.” zamienia się na: „150 złp.”.

23) W art. 115 ust. 1: „10.000 mk. pol.” zamienia się na „500 złp.”.

24) W art. 117 ust. 1 zamieszczone przy końcu zdania pierwsze słowa: „w ciągu dwóch lat od daty wejścia jej w życie” zastępuje się słowami: „najdalej do 1 stycznia 1925 r.”.

25) W art. 118 w pierwszym zdaniu słowo: „dwuletniego” zamienia się: „do 1 stycznia 1925 r.”.

26) W art. 123 ust. 1 drugie zdanie, zaczynające się od słów: „Oprócz tego może . . .” zamienia się zdaniem: „Oprócz tego mogą organy, wymienione w art. 65, postawić wniosek o rozwiązanie w myśl art. 75 punkt 3 z powodu całkowitego zaprzestania gospodarczej działalności spółdzielni”.

27) Art. 126 otrzymuje brzmienie następujące:

„Skoro przed upływem terminu, wyznaczonego w art. 117, nie nastąpiło uzgodnienie statutu z przepisami ustawy niniejszej, może Związek Rewizyjny, do którego spółdzielnia należy, względnie Rada Spółdzielcza, postawić wniosek o rozwiązanie spółdzielni, który to wniosek sąd rejestrowy rozstrzygnie w drodze uchwały”.

28) Po art. 129 dodaje się jako nowy art. 130:

„Art. 130. Aż do czasu wydania odnośnej ustawy o złotym polskim, kwoty, przewidziane w art. 24, 110, 112, 113 i 115, oblicza się w markach polskich

według kursu, ustalonego dla kuponów 8% pożyczki złotowej”.

29) Dawny art. 130 oznacza się jako art. 131. W tym artykule skreśla się słowa w 3 ustępie: „i związki tychże”, a w ustępie 4 słowa: „i ich związków”.

30) Dawny art. 131 oznacza się jako art. 132.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

1120.

Zarządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 25 maja 1923 r.

w sprawie udzielenia koncesji na budowę i eksploatację wąskotorowej kolei żelaznej prywatnej użytku publicznego ze Starachowic do Solca nad Wisłą.

Na mocy art. 3 ustawy z dnia 14 października 1921 r. o udzielaniu koncesji na koleje żelazne prywatne (Dz. U. R. P. № 88 poz. 646) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów powziętą dnia 17 maja 1923 r. stanowią co następuje:

§ 1. Towarzystwu Starachowickich Zakładów Górniczych Sp. Akc. w Warszawie nadaje się koncesję na budowę i eksploatację wąskotorowej kolei żelaznej prywatnej użytku publicznego ze Starachowic do Solca nad Wisłą.

§ 2. Koncesji na budowę i eksploatację pomienionej kolei udziela się na lat sześćdziesiąt.

§ 3. Sfinansowanie pomienionej kolei odbędzie się w drodze przewidzianej statutem Spółki.

§ 4. Dokument koncesyjny, zawierający warunki budowy i eksploatacji pomienionej kolei, jakoteż uprawnienia i zobowiązania koncesjonariusza, wyda Minister Kolei Żelaznych.

Prezydent Rzeczypospolitej *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Sikorski*

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

1121.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 17 grudnia 1923 r.

w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych, określonych w przepisach karnych, karno-administracyjnych i niektórych skarbowych, oraz w przepisach porządkowych i dyscyplinarnych.

Na zasadzie art. 4 i 5 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 704), art. 8 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 92 poz. 721) tudzież art. 5 i 6 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 92 poz. 722) zarządza się co następuje:

§ 1. Stawki, podwyższone w art. 1 — 3 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 704), w art. 1 — 7 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 92 poz. 721), w art. 1 — 4 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 92 poz. 722) oraz w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 109 poz. 858), ulegają dalszej podwyżce na zasadach § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Stawki te podwyższa się pięćdziesięciokrotnie. Jeżeli w przepisach wyszczególnionych w § 1 stawkę określono wymienioną tam liczbą, należy tę liczbę, jeżeli zaś podano nie samą stawkę, lecz tylko sposób jej obliczenia, należy wynik tego obliczenia (iloczyn) pomnożyć przez pięćdziesiąt.

§ 3. Najniższe i najwyższe granice grzywien (kar pieniężnych) i grzywiny (kary pieniężne) oznaczone w kwotach stałych, oraz kwoty, od których zawisła kwalifikacja przestępstwa, przewidziane w przepisach karno-sądowych, ogłoszonych w czasie od 1 lipca do 15 grudnia 1923 r., podwyższa się pięćdziesięciokrotnie.

Przepisy niniejszego paragrafu stosuje się odpowiednio do postanowień karnych, których przekroczenie przekazane jest orzecznictwu władz administracyjnych choćby niewyłącznie, oraz do wykroczeń dyscyplinarnych i porządkowych.

Do postanowień, których przekroczenie jest przekazane choćby niewyłącznie orzecznictwu władz skarbowych (w b. dzielnicy austriackiej także sądów skarbowych), przepisy niniejszego paragrafu mają zastosowanie tylko o tyle, o ile chodzi o postanowienia zawarte w ustawach i rozporządzeniach o podatkach od spożycia, zużycia względnie produkcji, o monopolach państwowych, o obrocie towarowym z zagranicą i w ustawach celnych.

Przepisów niniejszego paragrafu nie stosuje się, jeśli stawki oznaczone w innej walucie niż w markach polskich lub przez wskazanie równowartości w innej walucie lub w kruszcu szlachebnym, albo, jeżeli je oznaczono w wielokrotnej wartości przedmiotu lub świadczenia.

Postanowienia § 7 ust. 1 i § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 109 poz. 858) mają zastosowanie także do przypadków przewidzianych niniejszym paragrafem.